

Netop saadanne Ulovligheder maatte være den Slags Ting, som det maatte være en civil Forsvarsminister magtpaaliggende straks at raade Bod paa, for at han kunde tilvejebringe et tilstrækkelig betryggende Forhold mellem Bevillingsmagten og den militære Administration. Men, som sagt, efter hvad der hidtil er oplyst for Rigsdagen, er dette ikke blevet gentaget. Det er, efter hvad der foreligger af skriftlige Oplysninger fra den nuværende Forsvarsminister, et enestaaende Tilfælde, at Krigsminister Thomsen har brugt disse 25,000 og nogle Kroner, og der kan derfor paa dette ingen Praksis dannes. Og selv om der var Gentagelser, kan en Række ulovlige Tilfælde ikke grunde en lovlig Praksis.

Til Bedømmelsen af hele dette Forhold skal jeg tillade mig at fremholde en Udtalelse af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, den nuværende højtærede Forsvarsminister, som dette ærede Medlem fremsatte her i Tinget den 26. Oktober 1898, og som findes trykt i Rigsdagstidenden for dette Aar Sp. 379. Den blev fremsat i Anledning af, at Konseilspræsident Hørring havde taget 500,000 Kr. paa forventet Tillægsbevilling. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle faa Linier. Den nuværende Forsvarsminister udtalte den Gang her i Tinget: „Det synes næsten, som om man er i Færd med at faa en dobbelt Moral her i Landet med Hensyn til Regnskabsaflæggelse, en Moral, som gælder for kommunale Raad, Andelselskaber, større og mindre, i det hele for private Forretninger her i Landet, og en anden, som gælder for vore Statsregnskaber, thi det er sikkert nok, at ingen Formand i en Kommunalbestyrelse eller Bestyrelse i et Andelselskab eller i andre Forretninger vilde paa tage sig at aflægge Regnskaber, hvor Udgifterne ikke havde Lovhjemmel. En Mand, som gjorde dette, vilde være umulig i den offentlige Mening, og han vilde ikke beholde sin Plads en Dag til, efter at han havde gjort sig skyldig i noget saadant.“ (Alfred Christensen: Hvem siger det?) Det siger den nuværende højtærede Forsvarsminister. Jeg tror ikke, at den offentlige Menings Dom vil blive mildere overfor den, som afgav et Regnskab, paa hvilket baade Indtægtsposter og Udgiftsposter bevidst vare udeladte. Denne Sammenligning faar imidlertid at staa for Forsvarsministerens Regning.

Jeg ønsker kun til Slut at sige dette: Der er, forekommer det mig, en Nemesis, en retfærdig Gengældelse i det, her er sket.

Ikke alene vende den højtærede Forsvarsministers Ord sig i sjælden Grad imod ham selv, men det, som er kommet for Dagen, afslører den højtærede Forsvarsminister, saadan som han er. Alle hans Forsøg paa politisk Dobbeltspil gælde efter dette intet, hans Forsøg paa at føre Højrepolitik under Venstremaske nytter ikke noget efter dette. I et ubevogtet Øjeblik er den højtærede Forsvarsminister gaet hen og har vist sit sande Sindelag, idet han har krænket Rigsdagens Bevillingsret. Den højtærede Justitsminister, som nu sidder ved den højtærede Forsvarsministers Side, skrev for nogen Tid siden i sit Organ, at vi skyldte den højtærede Forsvarsminister Tak for, hvad han her har gjort. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Justitsminister har Ret. — Tak!

Nørgaard: Der er af alle de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, dvælet saa længe og udførligt ved de Tal og Data, som knytte sig til Sagen med Rekylgæværerne, at jeg kan spare mig at komme ind derpaa. Jeg skal derfor nøjes med at knytte nogle faa Bemærkninger til Sagen.

Jeg er i det uheldige Tilfælde ikke at kunne være enig hverken i de Angreb eller det Forsvar, der er ført her. Det forekommer mig, at man skulde være varssommere. Jeg har ved tidligere Lejlighed, det var forøvrigt netop under den Hørringske Sag, som der flere Gange er blevet mindet om i Dag, advaret mod at bruge alt for voldsomme Betegnelser i Utide. Jeg mindede den Gang, som jeg vil gøre igen, om den gamle Fabel om Drengen og Ulven. Hvilke Ord og Betegnelser vil man nemlig bruge, naar en Gang de yderste Ting foreligge, naar man om det Hørringske Tilfælde og det her foreliggende Tilfælde bruger Ord som „Grundlovsbrud“, sidestiller det med et gennem flere Aar fortsat provisorisk Regimente? Man vil savne Ord, der gøre Indtryk, om en Gang igen et saa groft Brud paa Grundloven maatte komme til at foreligge. Jeg ansaa ikke den Hørringske halve Million paa forventet Tillægsbevilling for Grundlovsbrud. Jeg udtalte det den Gang, og jeg gentager det her, at det var en i høj Grad forkastelig Handling, som den daværende Konseilspræsident Hørring gjorde sig skyldig i, men et Grundlovsbrud var det ikke.

Naar der altsaa om det, der her foreligger, er brugt saa stærke Ord som dem, jeg har antydnet, vil jeg forsøge at drage den hele Affære noget mere ned til Jorden og paapege, at det sikkert ikke med